

מסכת תמורה

פרק ז'

א. ייש בקדשי מזבח מה שאין בקדשי בדק הבית. ויש בקדשי בדק הבית מה שאין בקדשי מזבח. קדשי מזבח עושם פטור, וסבירו עליהם משום פגول, נותר, וטמא, ולדו וחלבו אסור לאחר פרויונם, והשופטם בחוזחיב, ואין נתנו מהם לאנשים בשכון, מה שאין בו בקדשי בדק הבית:

ב. ייש בקדשי בדק הבית מה שאין בקדשי מזבח, שפטם הקדשות לבודק הבית. הקדש בדק הבית חל על הכל, ומועלין בגודליהם, ואין בהם הנאה לכחנים:

ג. אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית, אין משנינו אותו מקדשה לקדשה, ומקדישין אותו הקדשعلוי, ומחרימין אותו. ואם מתו, יקברו. רבי שמואל אומר, קדשי בדק הבית, אם מתו, יפלו:

ד. ואלו הם הנ耘רים. קדשים שהפיר, יקברו. הפילה שליא, תקבר. שור הגסקל, ועגלת ערופה, וצפרי מצרע, ושער נזיר,

וְפִטֵּר חָמֹר, וּבָשָׂר בַּחַלְבָּן, וְחַלְיָן שְׁגַנְשַׁחַטּו בְּעַזְּרָה. רַבִּי שְׁמַעֲון אָמֵר, חַלְיָן שְׁגַנְשַׁחַטּו בְּעַזְּרָה, יִשְׁרָפּו, וְכֵן חַיָּה שְׁגַנְשַׁחַטָּה בְּעַזְּרָה:

ה. ואילו הן הבשראפים. חמץ בפסח, ישירף. ותרומה טמאה, והערלה, וכלאי הכרם, את שערכפו לשירף, ישירף. ואת שערכפו לקבר, יקבר. ומכליקין בפתח ובבצמו של פרוממה:

ו. כל הקדושים שגנשחטו חוויז לזמןנו וחוויז למקומנו, הרי אלו ישירפו. אשם תלוי, ישירף. רבי יהודה אומר, יקבר. חטאית העור הבאיה על ספק, תשירף. רבי יהודה אומר, יטילפה לאמה. כל הבשראפים לא יקברו, וכל הבקברים לא ישירפו. רבי יהודה אומר, אם רצה להחמיר על עצמו לשרפ את הבקברים, רשאי. אמרו לו, איןנו מفتر לשנות: